

ישראל ואורות התחייה. חזון הגאולה ודרכי התגלותה

קטעי מחשבה ודברי חזון מחזן ספרי עוז קודש. ספרי ואחריו של רבנו הגדול מן הראי"ה קוק זצ"ל – למלאות חיי שנים להסתלקותו. ג' באבזלז –

קטע גיולה היא בדי אוחם שאיום כרגי שם את האחרות והגלות בששיראלי וחי צים הם כפיונו לשהות את הענין האלהי הנה המיועד באופי ישראלי, לענין כי הנין של עם ורשון אשר בכל משמחת הארצה ומה בא הענין לפנה את הענין הלאומי והא הענין הרוחני לשתי פלוגות, ושמהן יתר נה לו בזה שר. כי כל עניני המשכה, התריב שיהאדיאליות, שמהנו כוואים באחות ה' – חשיבה אחת בלתי מחולקת הא הכל ביה עשה הוא את צורתו הדי יחורה.

מחלוקת הדעות על דבר הדרכת ה' כלל, אם בזמן הזה, שרבו פריצים נ' שאי דגל התפקדות ביד רמה, ראוי להפריד את האומה, שהכשרים נוצרי דגל שם ה' לא יתר להם שום יחס עם השלום הכללי מברית את הכל – כל עיקרה של פלוגתה זו באה מפני ה' שפלות המלכות, שעדיין לא נגמרה המהרה לגמיר כבוד האופי של ה' אומה מצד חיוניותו נפשה והיא מטי הרת ותרובת.

אין קץ לרעות ההשפיות והרוחניות של התפירות האומה להחליקם, אנפ"י שגורו נחמד כמקול על לב המלתות באכוריות – אי אפשר הוא והיה לא יהיה! זאת הוא משמ מחשבת של עבודה ירה כללית, שהגנו באוהים עליה שלא תתקיים.

הלאומיות החילונית יכולה להודעה בוהמה רבה, שתחתיה הרבה אוחות רעים גוונים, אבל לא תהיה אוחות שותפות נשמות הורו וצוליות כי אם ב' השתדלות נחרצת להביא אל מקורה העליון, לתורה עם הקודש שעמנו היא נובעת.

רוח האומה שנתעורר עכשיו, ש' אומרים רבים ממחזיקיו שאינם בדי קקים לרות אלקים, אם היו באמת יכולים לבסס רוח לאומי כזה בישראל, הני יכולים להצביע את האומה על מע' מר הטומאה והכליון, אבל מה שהם רוצים אינם יודעים בעצמם, כל כך מרוביר הוא רוח ישראל כרוח אלקים – עד אשר אפילו מי שאומר שאיננו בקק כלל לרות ה', ליוון שהוא אומר שהוא נשח ברוח ישראל, הרי הרוח האלהי שורה בתוכו ונקודת שפיר פחו בעל כרחו.

א' – מקור החיים ליהדות הגולה

היהדות בגולה, לולא חיוניות שהיא מקבלת משל החיים של קדושת ארץ ישראל, לא היה לה בסיס מעשי בעצמ. כי אם על ידי חזון הלב, המיועד על ציורים של תקות ושל הגות ייקר מצד העתיד והעבר.

אמנם יש עקבה כמה כי יש בהחיות לב זה לישא עליו את משא החיים לטול בכחו נתיבה לחי עם, והעקבה נראה שכבר מלאה צבאה, על כי ירדת היא חידות בגולה פליאה, י' אין לה תקות כי אם לננוע אותה ב' מקור-חיים של חיים ממשיים, של קודש שה עצמית, שאינה נוצרה כי אם ב' ארץ ישראל, אפילו ניצוץ אחד של החיים הממשיים הללו, יחיה המון גדול ורב של חיים חיוניים.

החיים הממשיים של קדושת היהדות אינם מתגלים כי אם בשיבת האומה לארצה, שהיא המטלה הסלולה ל' שיבת לתחייה.

כשהשמרים מתעוררים והיין עומד בלא שמריו הרי הוא עלול לקלקול וחמוץ. הגלות לדלדל את כל החיים של האומה ושמריו נתמעטו הרבה

נאמר, עד שיש סכנה לקיום החיים של האומה מחוסר תפיסת חיים מעובה, ה' אחוזה בכהמיות ובארמה ושקיעתה ה' חמירות, הקיום בגולה הוא קיום חסוק וזה חקיות המדולדל, שהוא חרוק יתר חמיות, הרי אפשר לו להמשיך איהו משך זמן גם בחוסר שמרים כפי הכרה.

אבל לכל זמן, וכבר בשל הכח, וזה קיום העצמי תובע את תפקידו, ושיבת ישראל לארצו בשביל קיונו העצמי הוא חסור מוכרה, וקיומו ת יוצר את שמריו, נשחי הרשעה והחצפא של עקבתה דמשיחא, אשר ידנו כל לב לזכר.

אלה הם הצדדים העכורים, שהחיים הצלול והמשמח מתהווה על ידם, וסוף המהלך הוא – שנקום והמחירים בחד ית' וחביות, הנמכת הכחות הרשעים בזהות החיים, ואו מתבטל מהם כל הכנס המכאבי ומענינו אבל בממשך צירונם שיהם תולכים ביה עם היין חיי האומה וריות המתעורר, הם מע' כירים אותו ותלכבות רועשים למראה רש למראה העתיד, המולך ועושה את מלכותו, בממלאות תמים, דעים, מי יתן תהיה מטמא לא אחד.

דרכי התגלות הגאווה ואורוניה

אפיה של הגאולה הבאה לפנינו, ש' ראשית צעירה הגנו חשים וטריגיים, הוא בתחייתו של כנסת ישראל, מ' תחתיה היא האומה בכל כחותיה מ' דלת היא את רוחה את טבעה וא' עצמיותה אינה מברת עדין את עולם חיות העליונה שהיא כל יסוד תיקי מטה, עינה לארץ, ולשמים עזנה לא הבטי, שם שמים לא שגור בפינה, אי' מן וגבורה ורדפה היא, אבל באמת

הכל קודש ואליה הוא, רק בהגדר ה' הניח, בהעלות האומה למרום מצבה, אי יוחל אור אלהי נקרא בשם המפר רש להגלות, יגלה וידא, שכל מה ש' האיר וכל מה ש'איר, כל שחי וכל שחיה בה – הכל אור אלהי עולם אלהי ישראל הוא.

הצורך למידה זו, היא הנשיה לי צד החמיות, שמוכחות לקולו בבי ללות האומה בצורת תקיפה, אחי אשר עברו פרקי שנים רבות, שנאפסו לי גמיר כמלי האומה הצורך והאפשרות להתעסקות חמיות; וזאת הנשיה כי שולדת, תדרוך בועם יתחולל סופית, וחס חס חבלי נשחי, אשר יבסמו את העולם כולו על ידי מכאוביהם.

החיר הראשון של עקבתה דמשיחא, בתחת קץ המגולה של ישוב ארץ ישראל, הוא מכשיר את החומר של כנסת ישראל, והרוחניות צריכה לי משש בו שמוש של שמירת החיים של מנימים, כשיהחזק הכח החמיר של האומה, אז יכלו כל המגלות הרוחניות הקודשות שבה, ותשוב תהרה וכל מאורותיה לאיתנה, להיות לאור עולם, לעשרת המפאת ביד ה' ולעצני מלור מה בכח אפה ישראל.

ישראל – אור החיים הוא בעולם, בחיות ממוחנת היא הדעת את ה' אלהי אמה, בחחיות – יחיה את ה' עולם, יסיר את המסכה הנסוכה על כל החיים, את האפלה של הכהירה

שהיא מות המכוער לעולם כולו, ה' מתחיל כקטב. ליום ישראל על רגליו, יתרוטם כי גבורה בארץ חמדו, יבי' את אמתה תחיה את גרעני החיים והאלהים ה' נרדמים בכל כל אדם וכל ה' – כל הנשמת החלל יה. חללוהי! יקום וסדר נפתלי בן איהו

Jewish Historical Press (www.jpress.org.il) Brought to you by: The National Library of Israel and Tel Aviv University